

Maart 2020

Classis Utrecht

classispredikant: ds. Trinette (W.T.V.) Verhoeven, t.verhoeven@protestantsekerk.nl
[telefoon: 06 31 99 14 70](tel:0631991470)

scriba: ouderling Willem Seine, classisscriba-utrecht@protestantsekerk.nl

Inhoud

- **meditatie**
- **impressie van het werk**
- **kerkorde**

Johannes 11: ⁴Toen zei hij (Jezus) hun ronduit: 'Lazarus is gestorven,' ¹⁵en om jullie ben ik blij dat ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen. Laten we dan nu naar hem toe gaan.' ¹⁶Tomas (dat betekent 'tweeling') zei tegen de anderen: 'Laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven.'

Het zijn moeilijke tijden. Mensen willen Jezus stenigen. De leerlingen van Jezus voelen de druk. Als het verzoek van Marta en Maria komt om naar Betanië te komen, omdat Lazarus ziek is, zeggen de leerlingen: laten we het niet doen. Het gevaar is te groot. Betanië ligt in Judea, dichtbij Jeruzalem. Jezus reageert met de opmerking dat de ziekte tot eer van God zal zijn. Toch gaat hij niet onmiddellijk naar Betanië. Hij wacht nog twee dagen. Zijn leerlingen halen opgelucht adem. Maar dan opeens zegt hij: Laten we gaan. Tomas reageert verrassend: Laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven.

Om met hem te sterven: Is het cynisme? Is het fatalisme? Er zijn verschillende manieren om met druk om te gaan. Cynisme is er een van. Fatalisme is er een van. Worden we ziek, dan worden we ziek. En alle voorzichtigheid laten we varen. Tomas is een van ons. Met hem doorleven we alle menselijke emoties. Het lijkt zijn rol te zijn. We kennen hem

vooral als een ongelovige. Als Jezus dood is en hij niet bij Jezus' verschijning aanwezig is, uit hij zijn twijfel. Hij wil en kan het niet geloven dat zijn Heer is opgestaan. Hij moet de wonden voelen. Zijn handen in Jezus' zij leggen. Tomas wordt de eerste in het Johannesevangelie die lijden en dood met de opgestane verbindt.

Het heeft geen zin emoties te onderdrukken. In een tijd van crisis horen alle emoties erbij. Tomas gaat ons voor, ook in zijn weg met Jezus. Meer dan anderen heeft hij het lijden tot zich door laten dringen. Misschien beter dan anderen heeft hij daardoor ervaren dat de lijdende de opgestane is, dat midden in het lijden nieuwe toekomst gloort. Ziekte en dood horen bij dit leven. We worden er met de neus opgedrukt. Het lijden is deel van dit leven. Maar in geloof mogen we zeggen, dat het lijden een einde heeft, dat er met Pasen een nieuw begin is, ook al zien we dat soms niet. Juist in deze tijd is het goed naar Pasen toe te leven en elkaar te bemoedigen: de Heer is waarlijk opgestaan. Midden in de dood mogen wij getuigen van leven.

Impressies van het werk

De lofzang moet doorgaan. Maar hoe laten wij de lofzang doorgaan? Wat is dat de lofzang door laten gaan? Is dat de liturgie? Maar wat is liturgie? Vanzelfsprekend denken we aan de dienst op zondag. En ik ben de laatste die de waarde van de dienst op zondag relativeren zou. De kerk vertegenwoordigt voor ons Christus. Maar laten wij ons niet blindstaren op de kerkdienst. De kerk is meer dan de dienst op zondag. Ook de kerkdienst kan in zichzelf keren, het lijden van de Heer ontkennen en doel op zich worden. Ware dienst is dienst aan de ander. De lofzang houden wij gaande als wij de ander zien en dienen, niet ons eigenbelang zoeken, maar het belang van de ander zoeken. Op dit moment gaat de overheid ons daarin voor. 1,5 meter afstand. Niet in groepen samenkomen. Omzien naar de zwakste: dat is de ware lofzang.

Ondertussen worden er prachtige initiatieven ontplooid om elkaar in de gaten te houden. De diaconie van Utrecht vraagt een bijdrage voor de voedselbank. Dankzij ons hamsteren hebben voedselbanken geen eten om uit te delen. Een bedrag overmaken is ook de lofzang gaande houden. Kijk naar vragen van de voedselbank bij u in de buurt. In allerlei regio's probeert men tekorten op te vangen door waardebonnen mee te geven. Dat kost geld dat een voedselbank niet zo maar heeft. Diaconieën hebben een bijzondere rol in deze tijd. Denk ook aan het initiatief: niet alleen.nl

In Amersfoort gaat er een digitale nieuwsbrief rond. Mensen hebben behoefte aan contact. Denk ook aan alleenstaanden die nu soms erg geïsoleerd komen te staan. In Maarssen maken kinderen tekeningen voor ouderen. Een leuke bezigheid voor de kinderen en een welkome afleiding voor ouderen die geen bezoek meer kunnen ontvangen. Denk ook aan de ondersteuning van ouders. Zij hebben een belangrijke rol voor de kinderen. Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft materiaal ontwikkeld dat gratis gedownload kan worden, om samen met de kinderen je voor te bereiden op Pasen. Wijs de ouders op die mogelijkheid. (*"Bijbel Basics voor thuis"*)

In Veenendaal komen filmpjes op de website van de protestantse gemeente. De hervormde gemeente zendt diensten uit. Hier en daar weet men websites goed te gebruiken. Voor velen een hele uitdaging. Ook voor de classis. Maar we doen ons best. We leren met elkaar hoe we de sociale media kunnen gebruiken. RTV Utrecht ging in op ons verzoek een dienst uit te zenden. Wim Vermeulen van de Jacobikerk ging voor. Andere gemeenten startten besloten Facebookgroepen waarin via een livestream samen gebeden werd. Op de website van de PKN leest u hoe dat moet. In Nieuwegein vergaderde de kerkenraad digitaal. Als u goede mogelijkheden ziet en anderen bij wil staan, vraag ik u dringend met voorbeelden te komen. We hebben elkaar hard nodig.

Ik hoor graag van u als u anderen met voorbeelden bemoedigen en inspireren kunt.

Uit de kerkorde

Onlangs verscheen een 'Nieuwe toelichting op de kerkorde van de Protestantse kerk in Nederland'. Misschien niet de eerste literatuur waar u aan denkt als u iets gaat lezen. Maar voor kerkenraden en predikanten toch heel leerzaam om de toelichting te lezen. Ik haal er elke maand een paar pareltjes uit. Uit het arbeidsveld van de kerkenraad (ordinantie 4-7-1) halen de schrijvers de taak van de kerkenraad aan om in samenwerking met andere gemeenten de vitaliteit van de betrokken gemeenten te bevorderen en formatieplaatsen van voldoende omvang voor predikanten in stand te houden dan wel te verkrijgen. De toelichting behandelt dit artikel in het kader van formatieplaatsen maar legt de nadruk op het feit dat het niet alleen aan de orde zal zijn als er een nieuwe predikant beroepen wordt. Samenwerking met het oog op vitaliteit is nadrukkelijk al eerder aan de orde. En ik denk aan samenwerking zoals we die in tijden van het coronavirus zien. Niet iedere gemeente heeft beschikking over kerktelefoon of kerkTV. Hoe mooi is het dan als gemeenten met het oog op de stichting van hun gemeenten samenwerken. Juist in tijden van nood merken we hoezeer we elkaar nodig hebben. Laten we elkaar vasthouden.

Nieuwe toelichting op de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland, onder redactie van F. Tobias Bos en Leo J. Koffeman, Utrecht 2019